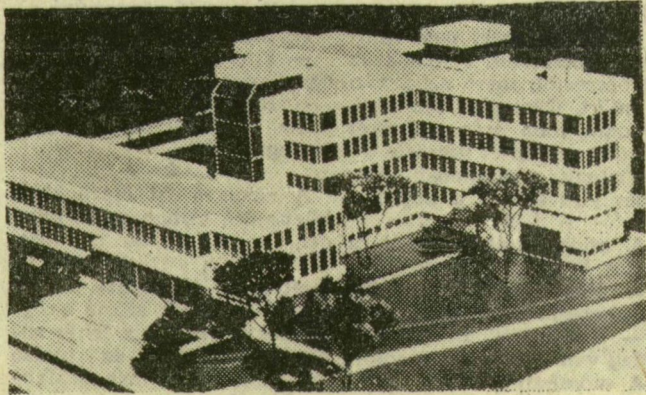

A közegészségügyért

Épül a megyei KÖJÁL székháza

A közegészség- és járványügyi feladatok ellátása igen fontos dolog, és a szakembereknek lehetővé kell tenni, hogy korszerű körülmények között dolgozzanak. A Csongrád megyei Közegészségügyi és Járványügyi Állomás jelenleg Szegeden, a Tolbuhin sugárúton, régi épületben működik. Itt a szerényebb feltételeket is nehéz biztosítani. Ezért határozta el a megyei tanács, hogy új KÖJÁL-székházat épít az ötödik ötéves tervben. Az építkezésre Újszegeden, a Derkovits és a Közép fasor találkozásánál 10 ezer négyzetméternyi területet jelöltek ki. Az alapozást 1978 őszén elkezdték a DELEP munkásai.

A Csongrád megyei Tervező Vállalat dolgozó, Novák István építész vezetésével készítették el a tervet. A három tömbből álló létesítmény sokféle funkciót szolgál majd. A földszinten műhelyek és raktárak lesznek. Innen osztják el az épületgépészeti vezetékeket, például a víz-, a gázvezetékeket, és az elszívókat. Az emeleteken a laboratóriumok kapnak helyet. Ezek célzott elrendezéséhez szükség volt az egészségügyi dolgozók hozzáértésére is. A megyei KÖJÁL szakemberei vállalták, hogy társadalmi munkában elkészítik a technológiai terveket. Így 300

A Csongrád megyei KÖJÁL épülő székházának makettje

ezer forintot takarítottak meg. A laboratóriumokkal azonos szinteken rendelőket és irodákat alakítanak ki az egészségvédelem és a gyorsabb, hatékonyabb irányítás érdekében. A negyedik emeleten Dél-Magyarországon elsőként „C”-szintű sugáregészségügyi laboratórium fog működni. Azokat a laboratóriumokat, amelyekben a baktériumok és a vírusok tulajdonságait tanulmányozzák, csak steril öltözőkön át lehet majd megközelíteni.

A laboratóriumi szárnyhoz közös lépcsőházzal kapcsolódva épül az egyemeletes igazgatási tömb. Nagyobb rendezvények lebonyolítására is alkalmas előcsarnok, könyvtár, több tárgyalóte-

rem és étterem lesz a földszinten. Ebből az épületből nyílik majd a főbejárat a Derkovits fasor felé. Az első emeleten elhelyezkedő igazgatási irodákból külön folyosó és lépcső vezet a garázsokba. A garázspület előtti gazdasági úton a laboratóriumi szárny raktárait is eljuthatnak a teher szállítványok.

A létesítmény előregyártott elemekből készül. A homlokzatát UNIVÁZ-panelek alkotják majd. Várhatóan 1980 decemberében adják át a megyei KÖJÁL új székházát, amely 72 millió forintba kerül, és jelentősen javítja majd az egészségügyi dolgozók munkafeltételeit.

J. E.

A tisztaságért

Egy vezető beosztásban lévő építész tervező-ről mesélték nemrégiben: munkaidőben több energiát fordít maszek vállalására, mint hivatalos, munkaköri kötelességére. Sleppe híven követi, hiszen amíg egy egész dokumentáció elkészül, bőven akad tennivalója az energetikusnak, a villamosmérnöknek, a közműcsatlakozások kiigazolásának, olykor a kerttervezőnek és persze a műszaki rajzolóknak, a fénymásolóknak is. A munkaidő rövid lévén, esténként is összejönnek ezek az emberek, így a közös érdek valószínűleg összehívta őket. S az eredmény? A kívülre kerültek úgy érzik, ők húzzák az ígát, dupla teherrel, egy fizetésért. Az igazságtalanságot nap mint nap elszenvedik, néhányan pedig azt állítják: boldogulásuk, boldogságuk kerékkötője ez a szituáció. Évek óta lakásra várnak, egy-két gyerekkel, s bizony nekik is jól jönne a több pénz. De mit tegyenek, ha lelkiismeretükkel nem egyeztetethető össze mindez. Nem beszélve arról, hogy a főnök más szemmel nézne, ha mindenki maszekolna munkaidőben. „Úgy látszik, a szocialista erkölcsről, a munkafegyelméről a főnök is csak prédikál, de maga sem tudja, mi fán terem.”

S miközben hallgattam az építész viselt dolgairól, s a magánélete buktatóiról szóló történeteket, végül a sommás ítéletet: „tetőtől talpig erkölcs-telen ember ez”, azon töprengtem: valóban, ki tudja nálunk, mi fán terem a szocialista erkölcs. Beszélgetünk róla, emlegetjük eleget, de hogy mi rejlik e gyűjtőfogalom mögött, aligha tudná elmondani általánosítások nélkül az iskolás gyerek, hiszen nem tanítják meg rá, a munkás vagy a gyárigazgató szintén nem, talán akkor sem, ha némi ideológiai ismeretre már szert is tett. Mert a szocialista erkölcsnek nincs kódexe, nincs írásban rögzített tíz parancsolata.

Mégis mi irányítja szándékunkat, tetteinket? Kétség-telenül a kisgyerek korunk óta belénk ívódott viselkedési szokásoknak nagy jelenlétük van. De mennyiben szocialista — és nem valami más erkölcs megkívánta — szabály, hogy szeresd szüleidet, ne lopj, segítsd az idősebbeket? Vannak viszonylag állandó erkölcsi normák, amelyek öröklődhetnek, olykor módosult tartalommal. De valójában az erkölcsi elvárások mögött társadalmi érdekek, az adott társadalom érdeke, és szükséglete húzódik meg. Ennek alapján — noha mindez állandóan változik — mégis meg lehetne fogalmazni egy-egy időszak etikai elvárásait. Nem szűnne ez csodákat, nem hiszem, hogy ezáltal csupa erkölcsös embert tudna céljai szolgálatába állítani a társadalom. De a megszokásnál, az ösztönösségnél célravezetőbb, ha tudatosan cselekszi valaki a jót — föltéve, ha tisztában van vele, mi a jó. És ha tudatosan ismerik el a családtagok, a munkatársak a jót, és ítélik el a rosszat. Föltéve, ha tisztában vannak vele, mi a társadalmilag helyes és mi a helytelen. Nem egy szülővel beszéltem, akinek ko-

moly dilemmája, mire nevelje a gyermekét. A szorgalmas, dögát csöndben, becsülettel elvégző embert olykor élethetetlennek tartja a fölnőtt közvélemény. A hangoskodó, nyüzsgő, rafináltan helyezkedő gyakran nagyobb elismerésben részesül, és ő maga, családja jobban él. Az erkölcsi normák összegezése, papírra vetése talán elfújna ezeket a kétségeket. Különösen akkor, ha a társadalmi elismerést az kapná, aki ezt az eszményképet minél inkább megközelíti. Ezáltal ez a megfoghatatlan, „szocialista erkölcs” fogalom tartalmat kapna, életre kelne és valószínűleg nagyobb erkölcsi értéket testesít meg, mint az, aki csak nézi az egészét, lényeg, hogy a maga kocsija haladjon. Vitatható megállapítás, de van benne igazság: a társadalmi haladás az erkölcsi fejlődés fokmérője is. Ahol negatív normák érvényesülnek, ott óhatatlanul lefékeződik a haladás is. Ahol a jó protektor révén a gyengébb szakember kapja meg az állást, nem a kiváló, ahol a szeljtársaság szerint hajbókoló konformista előtt emel kaplapot környezete, ahol a karrierista könnyebben boldogul, mint az, akit egyedül a munkája életet, ott valami mást tartanak fontosnak, nem a közös célt.

Közös cél, társadalmi haladás... Tévedés ne essék, nem arról van szó, hogy ki ki aszkéta módon áldozza föl önmagát, saját céljait, vágyait a köz oltárán. Minden ember természetes törekvése, hogy boldog akar lenni. A kérdés csak az, ki milyen módon akar eljutni az elégedettségig, vagy a boldogság percekéig, legfeljebb napokig tartó „részéig”. Hogy kit mi tesz boldoggá.

Ertelmes élet nélkül nem lehet boldog az ember. Szüksége van arra, hogy használja, önmagát és a világot megújító munkát végezzen. Nem bűn, sőt jogos erkölcsi igény, hogy ezért megfelelő összegű pénzt kapjon, hisz abból élünk. Nálunk az egyik legfontosabb emberi érték a fizetésért végzett tisztességes munka. (Megfelelő rangját a helyes bérezési gyakorlat adja meg.)

Mi kell még a boldogsághoz? Az adottságokon kívül szorgalom, kitartás, állhatatosság és szeretet. Szeretet a hívatal, a természet, az emberek — a kiválasztottak, a család iránt. S ki tagadná, hogy társadalmi feltételei is vannak az egyéni boldogságnak? És itt bezárul a kör: a haladásért tisztességgel munkálkodók önmaguk boldogulásának kiváltói.

Az egyéni élet tisztasága segít tisztán tartani a közéletet is. Márpedig mivel lenne a világ enélkül?

Chikán Ágnes

Szegedi munkásörök ünnepi egységgyűlése

(Folytatás az 1. oldalról.)

eredményeit az alegységek között.

A területi parancsnokság az egységek közötti szocialista munkaversenyben a második helyezésre értékelte a Gera Sándor szegedi munkásör-zászlóalj múlt évi tevékenységét. Fűkö József átvette az elismerő dicsőítő oklevelet Koczka Sándor megyei parancsnoktól.

Ezután Török József köszöntötte a szegedi munkásöröket és hozzátartozóikat a Csongrád megyei és a városi pártbizottság, a Csongrád megyei és a Szeged városi tanács nevében. Méltatta a múlt évben elért eredményeit, és sok sikert kívánt az új kikepzési évről.

Az ünnepségen elismerő oklevelet, vándorzászlót, kitüntetések nyújtottak át. Szolgálati érdeméremet és emléklapot kaptak a tartalékállományba vonuló munkásörök, illetve a munkásör-ségtől leszerelők, valamint a tíz, tizenöt és húsz éve szolgálatot teljesítők. A kitüntetések dr. Komocsin Mihály, Török József, Koczka Ferenc és Fűkö József nyújtotta át. A zászlóalj legjobb százada, szakasza, a század legjobb szakasza, raja elismerő és dicsőítő oklevelet vehetett át Nagyvári László, Tombácz István, Tóth Sándor, Szögi Imre, Farkas Imre, Lengyel László, Bálint Imre, Vajner Lajos, Várszegi Sándor, Gondai János, Farkas István, Vincze János, Tápai István, Csaró Benő, Korváth Ferenc, Csejtei Pál, Török Imre, Schwéger Gábor, János András, Tombácz Ferenc, Molnár László, Erdő Károly, Varga Ákos, Benkő János, Király Mihály egységparancsnok.

Király Parancsnok kitüntetést kapott Greza Gábor, Molnár László, Temesvári Lajos. Várszegi Sándor, Tápai István, Tóth Sándor, Farkas István. Nagyvári László egysége immár harmadszor nyert egymás után oklevelet és vándorzászlót. Huszonötén kaptak Kiváló

Munkásör jelvényt, és 93-an részesültek zászlóalj-parancsnoki dicsőítésben.

Ifjúgárdisták köszöntötték az egységet, majd az előképzős munkásörök esküt tettek. A fegyvert szimbolikusan Major Sándor leszerelő munkásör adta át Tóth Józsefnek, aki ez alkalommal tett esküt. A kitüntettek nevében Szalma Géza munkásör mondott köszönetet, ígérte, hogy feladataikat még jobban ellátták a jövőben. Kedves színlőltja volt

az ünnepségnek a szegedi egyesített énekhar szereplése. Munkásmozgalmi dalokat adtak elő a munkásör-zenekar kíséretével. Vezényelt dr. Mihálka György és Bascsó Péter.

Az ünnepség az Internacionálé hangjaival ért véget. A zászlóalj parancsnoksága a kitüntettek és a meghívott vendégek tiszteletére fogadást adott a Szegedi Szalámigyár és Húskom-biná nagytermében. Itt Lobkovicz Sándor gazdasági igazgató mondott beszédet, Koczka Ferenc pedig pohárköszöntőt.

A járás munkásörökének egységgyűlése

Ünnepélyes egységgyűlésen vettek részt tegnap, szombaton délelőtt a szegedi járás Móra Ferenc zászlóaljának munkásörök is. Róvó József, a járási párt-vezető, századparancsnok-helyettes, a járási pártbizottság és a munkásör-ség szegedi járási parancsnoksága nevében köszöntötte a megjelent vendégeket: Tóth Szilveszternét, az MSZMP KB tagját, Szabó Sándort, a megyei pártbizottság titkárát, Jánosi Lászlót, a járási pártbizottság első titkárát, Körösi Ferencet, a munkásör-ség megyei parancsnokának helyettesét, Szabó G. Lászlót, a megyei tanács elnökhelyettesét, dr. Kiss Imrét, a szegedi járási hivatal elnökét, valamint Bibók Istvánné és Juratovics Aladár országgyűlési képviselőket.

A szegedi járási Móra Ferenc munkásör-zászlóalj elmúlt évi tevékenységét Szabó János egységparancsnok ismertette. Ezt követően kitüntetések adtak át. Kiváló Parancsnok kitüntetést kapott Kanalas Sándor, Mészáros Károly, Halász Imre és Balogh István. Kiváló Munkásör kitüntetésben részesült Gera János, Simon József, Nacs József, Cson-tos Sándor, Lengyel Pál,

Frányó András, Papp Sándor, ifj. K. Kovács Sándor, Szalai Mihály és Zámbo András. Huszonhat munkásöröt öt-, tíz-, húszéves helytállásért Szolgálati Érdeméremmel jutalmaztak. Emlékéremet és emléklapot kaptak a tartalékállományba vonuló és a leszerelő munkásörök.

A kitüntetések átadása után a bordányi Úttörő Garda munkásör-ja köszöntötte az egységgyűlés résztvevőit. Az ünnepség a munkásör-ség állományába újonnan belépő munkásörök esküdtetésével fejeződött be.

Bútorexport

A Szék- és Kárpitosipari Vállalat 1978-ban egymilliórd 250 millió forint értékben készített székeket, foteleket és más bútortipari termékeket. Exportjuk értéke 360 millió forint volt. Termékeik — az Artex Kereskedelmi Vállalat közvetítésével — a világ 12 országában találtak vevőre.

Legnagyobb vásárlójuk eddig az NSZK, amelyet Svédország, Hollandia, Ang-

lia, Ausztria és újként Franciaország követ.

Idei tervezett exportjuk értéke 420 millió forint. Meglehetően alacsonyan tartják az árakat, hogy megkapják az Egyesült Államokban is értékesíteni. Ebbe a két országba eddig csak próbaszállítványokat küldtek.

1979-ben új szék-asztal garnitúrákkal s más mutató bútorokkal bővítik választékukkalajukat.

Befejeződött a fiatal közgazdászok tanácskozása

Szombaton, tegnap, Gödöllőn, az Agrártudományi Egyetemen befejeződött a fiatal közgazdászok országos tanácskozása. A kétnapos aktíváértékezőleten — amelyen mintegy 250-en vettek részt — négy szekcióban vitáztak meg az egyes iparágak ideit tennivalóit. Az ott elhangzottokról, a tapasztalatokról a szekciók titkárai a tanácskozás befejező napján, a plenáris ülésen számoltak be.

A nehéziparban dolgozó fiatal közgazdászok az energiatermelés és -felhasználás foglalkoztat, ezen belül a korszerűség, a jövedelmezőség és a hatékonyság kérdéseivel. Vitájkukban jelentős teret kapott annak elemzése is, hogy melyek hazánkban a leggazdaságosabban felhasználható energiahordozók, s milyen módszerekkel lehet a legészszerűbben takarékoskodni.

A kohó- és gépipari szekcióban többen szóvá tették, hogy a vállalatoknál javítani kell a szerződéses fegyelmet, meg kell teremteni az egymás közötti szállítási biz-

gyar Közgazdasági Társaság ifjúsági bizottságának elnöke is. A többi között arról szólt, hogy a következő években rendszeresen megtartják a fiatal közgazdászok országos tanácskozását, hogy ezzel is növeljék tájékozottságukat, ugyanakkor észrevételeiket és javaslatukat a közgazdasági életben hasznosíthassák.

A tanácskozás tapasztalatait Garamvölgyi Károly oktatási miniszterhelyettes, a Közgazdasági Társaság főtitkára összegezte. Egyebek között hangsúlyozta, hogy korunkban a közgazdaságtudományok gyakorlati és elméleti művelőinek felelőssége mindinkább növekszik, ezért sem nélkülözhető az ismeretanyag, amelyet a fiatal közgazdászok mondhatnak magukénak.

Téli kiképzés

Ezekben a hetekben a zord hideg, a látási viszonyok gyakori romlása, a havas, eljegesedett utak, hóakadályok szinte nap mint nap újabb megpróbáltatásoknak teszik ki a terpen gyakorlatozó vagy harcfelelőkat. A téli kiképzés fokozott figyelmet, speciális felkészülést, jó erőnlétet, szívósságot követel a fegyvernemet és szakalegységek katonáitól, parancsnokaitól. A második és harmadik időszakos katonafiatalk helytállnak a gyakorlatokon.